

Zbirka medijskih objav OBČINA ŽIROVNICA, 14. 10. 2013

Število objav: 4
Tiskani mediji: 1
Splet: 3
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Leopold Pogačar
Občina Žirovnica
OŠ Žirovnica
Zavod za turizem in kulturo Žirovnica

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Dnevnik: Kjer ni, še vojska ne vzame (14. 10.)		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	STA (WEB); 24885		
	Rubrika / Datum	Pregled tiska, 13. 10. 2013		
Stran v zbirki 3	Avtor	STA		
	Teme	Občina Žirovnica		

	Naslov	Kjer ni, še vojska ne vzame		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Dnevnik; 118000	Stran: 16	Površina: 215 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 14. 10. 2013		
Stran v zbirki 4	Avtor	Knez Primož		
	Teme	Občina Žirovnica		

	Naslov	Kjer ni, še vojska ne vzame		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Dnevnik.si (WEB); 205280		
	Rubrika / Datum	Iz tiskane izdaje, 14. 10. 2013		
Stran v zbirki 5	Avtor	Knez Primož		
	Teme	Občina Žirovnica		

	Naslov	Novičarji in planinci Jakobu za lepši jutri		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Slovenske novice (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Novice, 14. 10. 2013		
Stran v zbirki 7	Avtor	Fon Boštjan		
	Teme	Občina Žirovnica		

Dnevnik: Kjer ni, še vojska ne vzame (14. 10.)

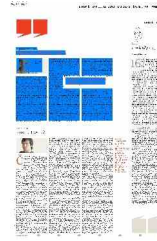
Dnevnik: Kjer ni, še vojska ne vzame (14. 10.)

Ljubljana, 13. oktobra (STA) – Triindvajset člankov o nepremičninskem davku smo v zadnjih dveh mesecih objavili v Dnevniku. S podobnimi številkami se, žal, lahko pohvalijo tudi v drugih medijih. Problem nastane, ko je treba o temi pisati iz dneva v dan zato, ker se predlogi zakona tudi spreminjajo iz dneva v dan, piše Primož Knez v Dnevniku.

Zdi se, da ima vsaka interesna skupina svoje lobiste, ki tako uspešno opravljajo svoj posel, da država vsakič poklekne pred njimi in gre spreminjat predlog zakona. Seveda to upraviči s tem, da je za tak pomemben zakon pač potrebna javna razprava.

Le gospe Marinki iz **Žirovnice** na Gorenjskem nihče ne prisluhne. Gospa Marinka ni članica nobenega interesnega združenja, v življenju še ni srečala nobenega lobista, pa tudi če bi ga, ne bi vedela, kaj početi z njim. Na koga naj se obrne gospa Marinka, ki bo s penzijo težko plačala dodatno davčno obremenitev?

Gospe Marinki bo v uteho, da bo njen težko privarčevani denar šel za sanacijo obubožanih bank, da bodo bančniki, ki bodo reševali težave, ki so si jih nakopali sami, lahko še naprej prejeli bajne plače in da bodo tajkuni, ki so najemali kredite, ki jih ne bodo nikoli vrnil, še naprej lahko skrbeli za priveze svojih jaht. Ja, država namreč prav dobro ve, kje vzeti. Tam, kjer je največ. Največ pa je pri revežih, saj je revežev pač največ. Gospa Marinka se spomni starega slovenskega pregovora, da tam, kjer nič ni, še vojska ne vzame. Država pač, sklene komentator.

Nepremičninski davek

Kjer ni, še vojska ne vzame

Primož
Knez

Triindvajset člankov o nepremičninskem davku smo v zadnjih dveh mesecih objavili v Dnevniku. S podobnimi številkami se, žal, lahko pohvalijo tudi v drugih medijih. Besedica žal ni na tem mestu zato, ker imamo žal na Dnevniku premalo drugih tem, o katerih je vredno pisati, pač pa žal zato, ker se zdi, da se vsa država že mesece poleg reševanja bank ukvarja le še z načinom pobiranja nepremičninskega davka. Pa še to je, kot vsi vemo, tako ali tako povezano. In ker gre za silno pomembno temo, ki bo prizadela prav vse, je o njej nujno treba pisati.

Problem nastane, ko je treba o temi pisati iz dneva v dan zato, ker se predlogi zakona tudi spreminjajo iz dneva v dan. Najprej bi obdavčili cerkve, potem jih spet ne bi, potem bi jih samo malo. Kmetijske površine bi najprej obdavčili kot nori, potem smo ugotovili, da skale ne prinašajo kakega hudega dohodka in da res ni higienično jih obdavčiti, pa smo ugotovili, da bo en kmet za en vinograd plačal eno ceno, drug spet drugo, in tako dalje in tako naprej. Delitev te davčne pogače je pa tako zgodba o jari kači. Občine najprej sploh ne bi nepremičninskega davka, država bi ga in bi ga občinam dala polovico. Občine bi rade le toliko, kot so zdaj pobrale nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (a ne vse), a ne bi plačevale davka za javne stavbe. Tu so še razna prehodna obdobja in še in še.

Zdi se, da ima vsaka interesna skupina svoje lobiste, ki tako uspešno opravljajo svoj posel, da država vsakič poklekne pred njimi in gre spreminjat predlog zakona. Seveda to upraviči s tem, da je za tak pomemben zakon pač potrebna javna razprava. In tako enkrat »razpravljajo« cerkveni oblastniki in jim država prisluhne, pa pritiska kmetijski lobi in država prisluhne in pozabi na one prejšnje pritiskače, pa potrka gozdarski lobi in jih država usliši in pride še veleposestniški lobi, pa združenje najemodajalcev, pa gospodarstveniki, pa kulturniki in ti in oni in vsakemu država nastavi uho.

Le gospe Marinki iz **Zirovnice** na Gorenjskem nihče ne prisluhne. Gospa Marinka ni članica nobenega interesnega združenja, v življenju še ni srečala nobenega lobista, pa tudi če bi ga, ne bi vedela, kaj početi z njim. Z možem imata 57 let staro stanovanjsko hiško, ki sta jo udarniško gradila s prijatelji na združni

zemlji. Letos sta plačala 94 evrov nadomestila za stavbno zemljišče. Prihodnje leto bosta plačala 213 evrov nepremičninskega davka. Na koga naj se obrne gospa Marinka, ki bo s penzijo težko plačala dodatno davčno obremenitev? Kdo so njeni lobisti in kaj so lahko njeni argumenti? Morda to, da njena vas, kaj šele njena občina od njenih 213 evrov nepremičninskega davka ne bo imela prav nič več kot doslej. Prav v nič boljši vrtec ne bosta hodila njena vnuka, prav po nič bolj varni cesti se ne bosta sprehajala z možem, prav nič boljša voda ne bo pritekla iz javnega vodovoda in prav nič boljših služb ne bosta dobili hčerki, saj občina z davčno politiko oprostitve dajatev ne bo več mogla privabiti novih podjetij v vasi pod Stolom.

Gospe Marinki bo v uteho, da bo njen težko privarčevani denar šel za sanacijo obubožanih bank, da bodo bančniki, ki bodo reševali težave, ki so si jih nakopali sami, lahko še naprej prejeli bajne plače in da bodo tajkuni, ki so najemali kredite, ki jih ne bodo nikoli vrnil, še naprej (ali pa po prihodu iz zapora) lahko skrbeli za priveze svojih jaht. Ja, država namreč prav dobro ve, kje vzeti. Tam, kjer je največ. Največ pa je pri revežih, saj je revežev pač največ. Gospa Marinka se spomni starega slovenskega pregovora, da tam, kjer nič ni, še vojska ne vzame. Država pač. x

Gospa Marinka se spomni starega slovenskega pregovora, da tam, kjer nič ni, še vojska ne vzame. Država pač.

Kjer ni, še vojska ne vzame

Vir / Avtor: **Primož Knez**

14. oktober 2013 (nazadnje spremenjeno: 9:06 13. oktober 2013)

Oznake: [Nepremičninski davek](#)

 Všeč mi je 0

 Tweet 0

 Daj v skupno rabo 0

Triindvajset člankov o nepremičninskem davku smo v zadnjih dveh mesecih objavili v Dnevniku. S podobnimi številkami se, žal, lahko pohvalijo tudi v drugih medijih. Besedica žal ni na tem mestu zato, ker imamo žal na Dnevniku premalo drugih tem, o katerih je vredno pisati, pač pa žal zato, ker se zdi, da se vsa država že mesece poleg reševanja bank ukvarja le še z načinom pobiranja nepremičninskega davka. Pa še to je, kot vsi vemo, tako ali tako povezano. In ker gre za silno pomembno temo, ki bo prizadela prav vse, je o njej nujno treba pisati.

foto: Matej Povše

Problem nastane, ko je treba o temi pisati iz dneva v dan zato, ker se predlogi zakona tudi spreminjajo iz dneva v dan. Najprej bi obdavčili cerkve, potem jih spet ne bi, potem bi jih samo malo. Kmetijske površine bi najprej obdavčili kot nori, potem smo ugotovili, da skale ne prinašajo kakega hudega dohodka in da res ni higienično jih obdavčiti, pa smo ugotovili, da bo en kmet za en vinograd plačal eno ceno, drug spet drugo, in tako dalje in tako naprej. Delitev te davčne pogače je pa tako zgodba o jari kači. Občine najprej sploh ne bi nepremičninskega davka, država bi ga in bi ga občinam dala polovico. Občine bi rade le toliko, kot so zdaj pobrale nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (a ne vse), a ne bi plačevale davka za javne stavbe. Tu so še razna prehodna obdobja in še in še.

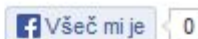
Zdi se, da ima vsaka interesna skupina svoje lobiste, ki tako uspešno opravljajo svoj posel, da država vsakič poklekne pred njimi in gre spreminjat predlog zakona. Seveda to upraviči s tem, da je za tak pomemben zakon pač potrebna javna razprava. In tako enkrat »razpravljajo« cerkveni oblastniki in jim država prisluhne, pa pritiska kmetijski lobi in država prisluhne in pozabi na one prejšnje pritiskače, pa potrka gozdarski lobi in jih država usliši in pride še veleposestniški lobi, pa združenje najemodajalcev, pa gospodarstveniki, pa kulturniki in ti in oni in vsakemu država nastavi uho.

Le gospe Marinki iz Žirovnice na Gorenjskem nihče ne prisluhne. Gospa Marinka ni članica nobenega interesnega združenja, v življenju še ni srečala nobenega lobista, pa tudi če bi ga, ne bi vedela, kaj početi z njim. Z možem imata 57 let staro stanovanjsko hiško, ki sta jo udarniško gradila s prijatelji na zadružni zemlji. Letos sta plačala 94 evrov nadomestila za stavbno zemljišče. Prihodnje leto bosta plačala 213 evrov nepremičninskega davka. Na koga naj se obrne gospa Marinka, ki bo s penzijo težko plačala dodatno davčno obremenitev? Kdo so njeni lobisti in kaj so lahko njeni argumenti? Morda to, da njena vas, kaj šele njena občina od njenih 213 evrov nepremičninskega davka ne bo imela prav nič več kot doslej. Prav v nič boljši vrtec ne bosta hodila njena vnuka, prav po nič bolj varni cesti se ne bosta sprehajala z možem, prav nič boljša voda ne bo pritekla iz javnega vodovoda in prav nič boljših služb ne bosta dobili hčerki, saj občina z davčno politiko oprostive dajatev ne bo več mogla privabiti novih podjetij v vasi pod Stolom.

Gospa Marinki bo v uteho, da bo njen težko privarčevani denar šel za sanacijo obubožanih bank, da bodo bančniki, ki bodo reševali težave, ki so si jih nakopali sami, lahko še naprej prejeli bajne plače in da bodo tajkuni, ki so najemali kredite, ki jih ne bodo nikoli vrnil, še naprej (ali pa po prihodu iz zapora) lahko skrbeli za priveze svojih jaht. Ja, država namreč prav dobro ve, kje vzeti. Tam, kjer je največ. Največ pa je pri revežih, saj je revežev pač največ. Gospa Marinka se spomni starega slovenskega pregovora, da tam, kjer nič ni, še vojska ne vzame. Država pač.

Gospa Marinka se spomni starega slovenskega pregovora, da tam, kjer nič ni, še vojska ne vzame. Država pač.

DOBRODELNO

Novičarji in planinci Jakobu za lepši jutri

Objavljeno: 14.10.2013 07:15 Posodobljeno: 14.10.2013 07:15

Avtor: Boštjan Fon

Ključne besede: Završnica, dobrodelno, Jakob Urh, bolezen, strukturna aberacija kromosoma

Hudo bolni Jakob Urh iz Žirovnice tudi z vašo pomočjo do hipoterapije.

ZAVRŠNICA – Kadar sem bezjal po gorah kot mlad kozel, sem slišal od starih, danes že pokojnih hribolazcev, da naj tisti, ki bi rad ustavil solze, preprosto odvrže žepne robčke in se odpravi proti vzhodu. Tam se rojeva jutro, tam se rodi upanje, da se čim prej zagleda nov dan. Potem sem v ranih, še temno obarvanih jutranjih urah pešpotil po dobro uhojeni poti iz Završnice do Valvasorjevega doma, pošten kos navkrebrnega vzpenjanja je treba opraviti gor proti Karavankam, in srečeval zanimive osebe.

Registrirajte se in preberite preostanek članka.